

EL CINEMA, UNA FONT HISTÒRICA

Àngel HUESO: **El cine y el siglo XX**, Ed. Ariel, Barcelona, 1998, 272 pp.

Àngel Luis Hueso El cine y el siglo XX

Ariel Historia

Àngel Luis Hueso Montón és catedràtic d'Història del Cinema de la Universitat de Santiago de Compostel·la. Ha publicat diversos llibres d'història relacionada amb el cinema entre els quals destaquem: *El cine y la historia del siglo XX* i *Historia de los géneros cinematográficos*.

El llibre *El cine y el siglo XX* parteix de la necessitat de donar una aproximació teòrica al món del cinema, valorant els diversos elements d'aquest fenomen des del punt de vista sociològic, polític, tècnic, etc. El cinema és una font que pot ser molt útil per profunditzar i posar en evidència les facetes politicosocials, econòmiques, artístiques... amb les quals té relació.

El llibre s'estructura en tres apartats: un primer en què tracta d'aproximar-nos al món del cinema explicant la seva relació amb la història al llarg d'aquest segle, la seva evolució, una aproximació als elements tècnics i també als elements humans que intervenen en un film, que el condicionen i que ens poden donar pistes sobre la seva ideologia o intenció. En el

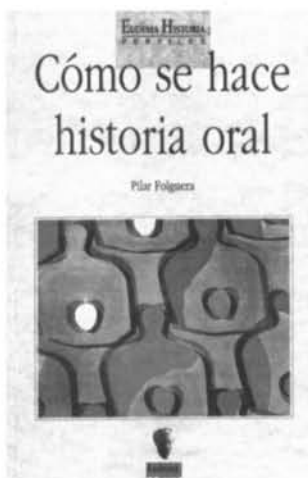
segon, descriu com ha estat utilitzat el cinema als diferents moments històrics del segle XX, centrant-se en les dues grans guerres, i a partir de la segona meitat del segle, culminant-la amb el cas espanyol. Finalment en el tercer apartat tracta de veure les interaccions del cinema amb l'economia, les diferents manifestacions artístiques d'aquest segle i les expressions d'aquest al cinema.

L'autor fa una aproximació a tots aquests aspectes d'una forma general, fet inevitable, ja que el tema és molt complex, però és una obra molt útil per tal de permetre'ns aprofundir en els aspectes que ens puguin interessar. Un llibre que podria servir de guia per realitzar posteriors estudis.

José Miguel Rodríguez González

PAUTES PER INICIAR-NOS EN LA HISTÒRIA ORAL

Pilar FOLGUERA: **Cómo se hace historia oral**, Ed. Eude-ma, Madrid, 1994, 96 pp.

Aquest llibre l'hem de situar entre els manuals d'aprenentatge, que ofereixen pautes per iniciar-nos en la història oral. Segons la seva autora, l'obra va dirigida a alumnes i investigadors, però crec que pel material exposat coincideix més amb les necessitats del primer grup i dels professors d'ensenyament secundari obligatori per les referències al llarg del llibre sobre els treballs d'instituts.

L'entrevista és el mitjà tècnic d'aquest mètode. Després vindrà la posterior verificació de les dades, element al qual l'autora dóna molta importància.

Els capítols del llibre resulten excessius, ja que en molts casos les idees, els consells i les propostes es fan repetitives. Potser si el capítol vuit de resum del llibre: «Cómo hacer historia oral» hagués estat la introducció la lectura hauria estat més amena. Això no afecta les propostes de treball, ja que totes són pràctiques i recolzades amb exemples. L'autora és molt conscient de les limitacions i crítiques que es fan a la història oral, fet que la porta a alertar als no iniciats en aquestes tasques dels problemes reals i pràctics d'aquests tipus d'investigació. La bibliografia no ens aporta les dades necessà-

ries per conèixer les fonts documentals que ha utilitzat per realitzar la seva obra. Hi ha diversos autors que es citen al llarg del llibre i no apareixen a la bibliografia, i fins i tot arriben a mancar les dades d'un dels treballs de la mateixa autora.

En conjunt és una obra pràctica i aplicable, on els que s'inicien en la matèria poden trobar els elements necessaris per treballar. Com la mateixa Folguera reconeix, l'experiència és un element important per desenvolupar la història oral.

Trinitat Ortega i Roca